Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

XCV. Ч. 55. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 23-го БЕРЕЗНЯ 1988 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 23, 1988 No. 55. VOL. XCV.

СПІЛЬНО ВШАНУЮТЬ ПАМ'ЯТЬ Є. КОНОВАЛЬЦЯ

Ню Йорк. — В анналах історії українського народу, зокрема його визвольної боротьби, закарбована велика постать співбудівничого української держави 1918-21 років, командира корпусу Січових Стрільців, основоположника і команданта УВО, основоположника і провідника ОУН полковника Євгена Коновальця, який загинув трагічно 23-го травня 1938 року в Роттердамі, Голляндія, від розривної бомби підкладеної більшовицьким атентатником.

Вшанування сл.п.полк. Є. Коновальця стало в українському народі символом незалежности бойового духа української нації та її стремлінь до вільного, суверенного життя.

Нав'язуючи до тієї традиції, скріпленої останнім домовленням між представниками ОУН, ОУН-р. і ОУН-з про спільне шанування і відзначення пам'яті полк. Є. Коновальця в Европі, речники Організації Державного Відродження України, Організації Оборони Чотирьох Свобід України та Об'єднання Прихильників Визвольної Боротьби України, зібрані в суботу, 12-го березня ц.р., в Ню Йорку рішили відзначити спільно на терені ЗСА 50-ті роковини трагічної смерти сл. п. полк. Є. Коновальця.

Для переведення тих спільних відзначень в Ню Йорку згадані суспільно-громадські організації створили Діловий Комітет і оцим закликають українську спільноту в ЗСА достойно відзначити спільними силами громад, в травні ц.р. 50-ліття трагічної смерти сл. п. полк. Євгена Коновальця.

Присвятили наукову конференцію відродженню Закарпатської України

Ню Йорк. — Історично-філософічна секція НТШ у співпраці з Карпатським Союзом та Карпатським Дослідним Інститутом ім. Ю. Ревая влаштовує Наукову конференцію, присвячену 50-літтю національно-державного відродження Закарпаття в 1938-39 роках.

Конференція відбудеться в приміщеннях НТШ, 63 Четверта аве., в суботу, 26-го березня ц.р., від год. 9:30 до 12:30 та від 2-ої по полудні до 6-ої вечора, та в неділю, 27-го березня від год. 10:30 ранку до 12:30 по полудні.

З доповідями виступлять: д-р Михайло Пап (Клівленд), д-р Василь Маркусь (Чикаго), д-р Юлій Химинець (Кергонксон), д-р Вікентій Шандор (Едисон, Н. Дж.), Михайло Бажанський (Дітройт), Іван Кедрин-Рудницький (Джерзі Сіті), Орест Городиський (Чикаго), д-р Олександер Баран (Вінніпег), о. д-р Севастіян Сабол (Дітройт), д-р Микола Кушніренко (Ґлен Спей), о. д-р Анастазій Пекар (Вашінґтон).

ЗБОРИ „САМОПОМОЧІ" У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — У неділю, 27-го березня ц.р., о год. 2-ій по полудні в залі УОКЦентру, 700 Сідар рд., відбудуться Загальні збори Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч". Реєстрація, для якої потрібно членської книжечки почнеться о год. 1-ій по полудні.

Фундація приймає прохання про стипендії

Філядельфія (Св. Софія). — Комісія постійної фундації „Ценко-Добро Творити" яка існує при Товаристві Св. Софія, повідомляє, що чергове засідання членів комісії відбудеться при кінці квітня ц.р.

Комісія рівно ж подає до відома, що прохання про стипендії, дотації, чи допомогу приймається до 17-го квітня ц.р. Кореспонденцію в цій справі слід пересилати на: „St. Sophia Religious Association, Cenko Dobro Tvoryty, 7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117.

ЗБОРИ ФУНДАЦІЇ УВУ

Ню Йорк. — Фундація Українського Вільного Університету в ЗСА відбуде свої Загальні збори в суботу 26-го березня ц.р., о год. 3-ій по полудні у власній домівці, 136 Друга авеню.

О. Коропей підвищений до ранґи полковника

Полк. О. Коропей отримує підвищення від ген. Різа. Зліва — його мати.

Олег Борис Коропей, син сл. п. д-ра Йосифа Коропея і д-р Ольги був літом 1987 року іменований полковником американської армії.

Полк. О. Коропей, який ще молодим хлопцем вибрав військову кар'єру, закінчив університет Стенфорді і градуював з Воєнного коледжу Армії у 1986 році.

В міжчасі він виконував різні завдання в американській армії і в Пантагоні. З іменуванням на полковника, яке відбулося святочно в присутності матері та сестри в Редстовн арсеналі у Алабамі, О. Коропей став керівником проєкту ракет далекого засягу в арсеналі Редстовн.

Крім того він закінчив книжку, яка незабаром буде опублікована, п. н. „Це була надзвичайна ідея в тому часі: — історія сержанта Йорка і його оборонної стрільби". Книжка говорить про технологію, людей, силу, гроші і вказує на різні проблеми у зв'язку з втриманням сильної і модерної оборонної системи ЗСА.

Відбудеться авторський вечір М. Руденка

Ню Йорк. — Тут в неділю, 27-го березня ц.р., о год. 5.30 по полудні Український Інститут Америки Влаштовує авторський вечір Миколи Руденка та зустріч з автором.

Співучасниками вечора будуть члени „Нового театру": Лариса Кукрицька, Лариса Лавриненко, Роман Лупань, Володимир Лисняк, Марта Шраменко, Оля Шуган, з гостинним виступом — Степан Крижанівський, які виконають монтаж з п'єси Руденка „На дні морському". Режисер — Володимир Лисняк.

Вечір віодбудеться в УІА, 2 Схід 79-та вулиця.

Втікачі з Азербайджану прибувають до Вірменії

Москва. Радіо Єревану повідомило, що після кривавих подій у Сумгаїті до Вірменії почали пересилятися вірменські родини з Азербайджану. Понад півтори тисячі вірменів уже прибули до Вірменії. Повідомляється, що навіть створена урядова комісія для допомоги втікачам.

Як повідомляє пресове агентство ТАСС, у п'ятницю члени Політбюра ЦК КПСС провели зустріч з групою столичних діячів науки і мистецтва вірменського і азербайджанського походження. У Центральному комітеті КПСС з ними розмовляв головний ідеолог Єгор Лігачов, якого вважають „людиною ч. 2" у партійному керівництві після Ґорбачова, а також члени Політбюра Лев Зайков і Міхаїл Соломєнцев, кандидати в члени Політбюра Пьотр Дємічев, Владімір Долгіх, Ґеорґій Разумовскій, секретар ЦК Анатолій Лук'янов.

Зустріч з діячами науки і культури, уточнює ТАСС, була проведена відповідно з рекомендаціями Політбюра. А це є ознакою занепокоєння „на верхах" трагічними подіями у Сумгаїті, де лише за офіційними даними, загинуло 32 особи, і були вчинені „огидні злочини", як висловився один чиновник у своєму виступі, а також подіями, що насуваються у Вірменії, де в кінці березня повинні відбутися нові маніфестації на підтримку вимог вірменського населення Нагорного Карабаху про приєднання цієї переважно вірменської области Азербайджану до Вірменії.

Під час зустрічі у ЦК „була висловлена серйозна стурбованість у зв'язку з подіями в Нагірно-Карабахській автономній области і зі становищем у Вірменії і Азербайджані", — сказано у повідомленні ТАСС.

Учасник зустрічі в ЦК КПСС, повідомляє ТАСС, „висунули ряд конструктивних пропозицій, які були

(Закінчення на стор. 3)

ЗБОРИ „САМОПОМОЧІ" В КЕРГОНКСОНІ

Кергонксон, Н. Й. — Тут в неділю, 27-го березня ц.р., о год, 12.30 по полудні, в церковній залі відбудуться Загальні збори Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч".

НА ПРОЦЕСІ І. ДЕМ'ЯНЮКА

БІЛЯ 40 СВІДКІВ НЕ МОГЛИ ПІЗНАТИ ПІДСУДНОГО ІЗ ЗНІМОК

Єрусалим, Ізраїль (Йоан Онужек, АНЧЕЙН). Адвокат оборони Йорам Шефтель перейшов в подробицях записані ОСІ в 1976 і 1980 роках свідчення біля 40 уцілілих з Треблінки, які не могли пізнати Івана Дем'янюка із двох показаних їм знімок з мнимої виказки з Травників і зі знімки з 1951 року. Це забрало цілий день у понеділок, 21-го березня, і мало продовжуватись ще півдня у вівторок, 22-го березня. Головний суддя Дов Левін заявив, що більше жадних доказових матеріялів судді не приймуть.

Адв. Й. Шефтель, переходячи свідчення уцілілих, старався вказати на три основні речі: великі розбіжності, недомагання пам'яти з перспективи часу і сильне підсвідоме бажання свідків ідентифікувати показану їм особу на знімці як злочинця. В одному скрайньому випадку один свідок сказав, що знав „Івана", хоч признався, що в Треблінці ніколи не був, а тільки в Майданеку.

Майже всі свідки казали, що вони знали Івана з Треблінки але не „Грозного", який появився в американській пресі під час процесу І. Дем'янюка в Клівленді, але коли їм показано знімки із виказки, відтак з аплікації на виїзд до ЗСА, ні один з них не пізнав Дем'янюка. Для прикладу, один свідок сказав, що особа на виказці машиніст, який возив поїздом жидів до Треблінки, а фото з 1951 року це фото високого українського старшини.

Інший свідок, який казав, що працював в пральні в Треблінці, знав Івана, сказав, що його висота росту була 1 метр і 63 см., але на знімках не пізнав його один інший вартовий, а з 1951 року німецький старшина. У висліді, Й. Шефтель нарахував понад 10 „Іванів", або й більше, бо кожний з уцілілих бачив і знав іншого Івана, а не тих двох, що на знімці. Шефтель також пригадав, що був ще й Альфред Біліц, ідентифікований польськими джерелами, як „Іван" з Треблінки.

Все, що прокуратор Міхаель Шакер нічого не міг сказати в справі цих свідчень, що свідки таки підтвердили, що Іван був в Треблінці, чого оборона ніколи не оспорювала.

Й. Шефтель також почав обговорювати справу Данильченка, сторожа, який мав знати Дем'янюка, з яким працював два роки, але тільки в Собіборі, Фльоссенбергу і Регенсбургу, а не в Треблінці. Свідчення Данильченка, який вже давно не живе, передав совєтський прокуратор Руденко американцям. Частину тих свідчень передало недавно ОСІ прокуратурі в Ізраїлі, яка мусіла, згідно з процедурами, дати їх обороні.

Оборона уважає, що свідчення Данильченка фальшивка, а проблему з ними має прокуратура, бо якщо це правдиві свідчення, то Дем'янюк ніколи в Треблінці не був, якщо це фальшивка, то так, як і виказка, вказує на конспірацію КҐБ, бо один і другий „документ" виглядають на спробу пов'язати Дем'янюка з Собібором, а в ніякому разі з Треблінкою.

Це питання мало ще раз розглядатись у вівторок.

У САЛЬВАДОРІ МОЖУТЬ НАСТУПИТИ ВЕЛИКІ ЗМІНИ

Сан Сальвадор, Сальвадор. — Перемога у парляментарних виборах правої націоналістично-републіканської об'єднаної партії може створити, на думку багатьох політичних спостерігачів й аналітиків, там у Сальвадорі і тут у Вашінґтоні, цілком новий уклад політичних сил, або поглиблять існуючу там політичну кризу і громадянську війну, яка ведеться вже вісім років між поміркованим урядом президента Хозе Наполеона Дуарте і марксистськими партизанами підтримуваними Кубою, Нікараґуа і, очевидно, головним постачальником зброї для ведення підривних рухів у світі, комуністичною Москвою.

Не зважаючи на те, що парляментарні вибори у Сальвадорі, які відбувалися минулої неділі, 20-го березня ц.р., були спокійні, без більших зударів і кровопролиття, об'єднання правих елементів не становить найкращих виглядів для полагодження місцевого конфлікту і поширення співпраці з іншими демократичними країнами світу, включно із З'єднаними Стейтами Америки. Правда, праві, зараз таки як були опубліковані частинні висліди виборів, заявились за співпрацю з партією президента Дуарте створенням спільного коаліційного уряду і спільної боротьби проти маркистських деструктивних партизанських сил, які властиво задоволені вислідом виборів, бо це частинно допоможе їм сконсолідувати усі ліві елементи у так званому Крайовому визвольному фронті імені Марті.

Американські дипломати у Вашінґтоні і представники Державного департаменту обережно заявили, що вони підтримують демократичний процес розвитку в Ель Сальвадорі з передумовою, що переможці дійсно тісно співпрацюватимуть з переможеними, тобто з Християнсько-демократичною партією Дуарте, бо його, наприклад, відмова від такої співпраці може створити непередбачені труднощі внутрішнього порядку.

Немає сумніву, що висліди виборів в Ель Сальвадорі є великим ударом по престижі теперішнього президента Дуарте, який рівночасно свідчить про антагоністичне наставлення народу до його політичних й економічних програм, які, правду кажучи, не були надто ефектовні, не зважаючи на інтенсивну допомогу ЗСА і підтримку його уряду Адміністрацією президента Роналда Регена. Він особисто відмовився коментувати висліди виборів, але близькі до нього особи заявили, що Дуарте дуже переживає зміну, якої він не сподівався. Раніше Дуарте обвинувачував скрайньо-праву коаліцію і її винахідника та керівника Роберта д'Обуїссона в „нацизмі", який дозволяв своїм прихильникам вбивати політичних противників, а навіть священиків, монахів і високих керівників Римо-Католицької Церкви. Отже, з таким „рекордом" Дуарте не може надіятись на будь-яку співпрацю між ним і правою коаліцією, яка тепер відповідатиме за формування нового уряду.

УКРАЇНСЬКІ ВЛАДИКИ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ В СЕСІЇ УВАН КАНАДИ

Вінніпеґ, Ман.— УВАН Канади завершила традиційною Шевченківською сесією святкування ювілею Тисячоліття Християнства в Україні. В святковій сесії взяли участь Митрополити обох Церков, Максим Германюк та Василій, враз з представниками духовенства, серед яких були голова Консисторії УПЦ та принципал Колегії св. Андрея. Понад 150 осіб добірної публіки заповнили гостинну залю Т-ва „Просвіта" в неділю 13-го березня ц.р.

Головну доповідь на цій сесії виголосив д-р Василь Маркусь, професор Лойола університету з Чикаго. Доповідач широко розвинув питання впливу релігії на формування новітньої національної думки, а проф. О. Баран зробив в своїй подяці доповідачеві своєрідні аплікації до інших народів. Доповідача представив проф. О. Ґерус. За традицією Шевченківських сесій УВАН дискусії не було.

Владики М. Германюк (зліва) і Василій з д-ром М. Марунчаком.

Другу частину програми сесії започаткував інвокацією проф. Я. Розумний, який наголосив визначну ролю митрополитів в історії Українських Церков та вклад приявних митрополитів в розбудову Православної й Католицької Церков в Канаді. Після цього наступила церемонія вручення почесного членства УВАН для Митрополита Максима та Митрополита Василія, при якій асистувала проф. Іраїда Тарнавецька.

Сесію закінчено змістовним словом Митрополита

(Закінчення на стор. 3)

У СВІТІ

НА ОКУПОВАНИХ ІЗРАЇЛЕМ арабських землях, а конкретно у Вифлеємі, невідомі терористи застрелили з укриття молодого ізраїльського вояка, який стояв на стійці. Лікарі ствердили, що вояк мусів бути застрелений з близької віддалі з пістолі. Військова поліція розпочала розшуки за вбивником при допомозі цивільного населення, зокрема ізраїльських поселенців, які краще знають місцеві обставини від військового командування. „Це є зумисне вбивство", — заявив командант групи, у якій служив вояк, бо він не брав участи в боях чи навіть у ліквідації неспокоїв, а тільки охороняв адміністративний будинок. Вбивство вояка засудив також прем'єр-міністер Їцак Шамір, називаючи при тому західній берег ріки Йордан і смугу Ґази „Юдеєю і Самарією".

ЖОРСТОКЕ ВБИВСТВО на цвинтарі в Бельфасті двох британських вояків в цивільному, які сповняли там відповідну, напевно розвідчу місію, викликали засуд майже усіх держав світу. Терористи-ірляндці ховали на цьому цвинтарі члена терористичної групи Кевіна Брейді, який загинув у висліді кровавої масакри на цвинтарі кілька днів перед тим. Побачивши на цвинтарі в автомобілі двох британців у цивільному, товпа оточила автомобіль, витягнулка жертви на траву, збила до непритомности, а потім „революціонери" застрелили їх з пістолів, щоб бути певними, що вони мертві. Це трапилося в західньому Бельфасті, де більшість населення є практикуючими католиками. Головне командування британської армії назвало вбивство „нелюдяним актом психічно хворих терористів з Ірляндської Революційної Армії".

ЗАПРОШЕНІ ЗАХІДНІ спостерігачі на маневрах військ Варшавського Пакту зможуть тим разом вживати далековиди, фотоапарати і магнітофонні записувачі, — заявив у Празі чехо-словацький генерал Їжі Брихта. Він додав, що на маневри, у яких братимуть участь також чехо-словацькі військові частини, головне командування Варшавського Пакту запросило 43 особи із 22-ох західніх країн. Таке рішення було прийнято тому, що на недавніх маневрах війська Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) східнім спостерігачам також було дозволено вживати фото та інші апарати. Згаданий генерал при тому заявив, що усі совєтські ракети середнього і близького засягу, які були розміщені в Чехо-Словаччині, вже вивезені до Совєтського Союзу.

ЩОЙНО ТЕПЕР, ТОБТО в суботу, 19-го березня, відбулись формальні похорони Рудольфа Гесса, високого співробітника Адольфа Гітлера, який, як відомо, повісився в берлінській тюрмі Шпандав літом минулого року. Похорони відбулись на маленькому родинному кладовищі в місцевості Вунзидель тільки з участю родини. Цвинтар, де ховали тіло Гесса, охороняли скріплені відділи поліції, побоюючись демонстрації пронацистських груп, зокрема молодих націоналістів, які взагалі не засуджують діяльности Гітлера і в цьому дусі ведуть свою виховну працю серед молоді. Чому так пізно було передано тіло родині для поховання і де воно досі перебувало, в інформації не говориться. Р. Гесс не розкрив „великої таємниці" своєї місії, забравши зі собою в могилу частину історії гітлерівської Німеччини.

В АМЕРИЦІ

АМЕРИКАНСЬКІ ТОРГІВЦІ нерухомим майном звернули увагу на те, що в Гаваях впродовж останніх кількох місяців перепродаж нерухомостей досягає небезпечного ріня у висоті цін і в кількості. Виявляється, що найчастішими покупцями нерухомостей в Гаваях є японці, які не тільки перекоповують нерухоме майно, але й своїм великим запотребуванням підбили ціни до нечувано високих розмірів. Причиною такого росту є вартість японського єна і той факт, що Гаваї є особливо толерантним стейтом супроти расових чи національних меншин.

У ВАШІНҐТОНІ ПІДПОЛКОВНИК Олівер Норт заявив, що він зголосив своє бажання відійти на пенсію з корпусу морської піхоти, щоби могти свобідно висловлюватися в своїй власній обороні на оскарження у конспірації, шахрайстві і злодійстві в Ірано-контра афері. Продовжуючи свою пресову конференцію, О. Норт сказав, що залишає своїх „братів по зброї" з „великим жалем" після 20-літньої служби і закінчив свою помітно зворушливу заяву гаслом корпусу американської піхоти „Семпер фіделіс" (завжди вірний).

ДОРАДНИК КРАЙОВОЇ безпеки ЗСА генерал-полковник Колін Повелл сказав кореспондентам, що американські війська в Гондурасі не будуть включені в будь-які дії проти військ Нікараґуа. На його думку в прикордонній смузі бої закінчено, бо нікараґуанські війська почали відступати з Гондурасу після того, як їхні прикордонні позиції були збомблені гондураськими літаками.

СТАРШИНА ПАНАМСЬКОГО летунства Авґусто Вілляляз, якому після невдалого перебору влади в Панамі Уряд ЗСА надав право азилю, заявив, у Вашінґтоні що теперішній військовий володар Панами генерал Мануель Норієга накопичує зброю. У своєму оскарженні А. Вілляляз говорив про те, що згадана зброя є совєтського виробу та спроваджувана до Панами з Куби, одначе про ціль цих скупчень зброї поза військовими базами в Панамі він нічого не може сказати.

ІМПУЛЬСИВНОЇ ПІДТРИМКИ одного чи іншого кандидата уникають діячі Демократичної партії. В минулому це було головною метою передвиборів коли один кандидат вибивався на перше місце. До деякої міри це вдалося республіканцям в особі віцепрезидента Джорджа Буша, але демократам цим разом не щастить з таким кандидатом, мабуть і тому більшість виборців вірить в те, що демократи вийдуть з цілком новою кандидатурою.

ВЖЕ ДРУГИЙ РАЗ на протязі двох тижнів Генеральна Асамблея Організації Об'єднаних Націй розглядала справу можливости закриття бюр Палестинської Визвольної Організації і обидва рази винесла прихильне до палестинців рішення, звертаючись рівночасно до Уряду ЗСА зупинити процес закриття місії ПВО в Ню Йорку. Деякі країни будуть просити генерального секретаря ООН Гавіє Переза де-Куеяра, щоб він особисто інтервеніював в тій справі у президента Роналада Регена. Вони також виявили бажання примістити бюро ПВО на території власних місій. Деякі дипломати в ООН, які просили не називати їхніх імен, заявили, що існує навіть можливість виступу Куеяра, як речника ООН, в американському федеральному суді. Департамент справедливости ЗСА настоює на своєму, що, мовляв, бюро треба закрити з причини приналежности ПВО до терористичних організацій. Об'єктивні політичні спостерігачі й аналітики думають, однак, що ЗСА дуже багато втратять на престижі в цій міжнародній установі, якщо переведуть в життя свій плян, підтримуваний Ізраїлем і американським жидівством. Представник бюра ПВО Зехті Терзі заявив, що він добровільно не вийде з Ню Йорку, хіба його вивезуть із ЗСА силою.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Svoboda (201) 434-0237 • UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40 00 6 months — $22 00 3 months $12 00
UNA members 1 year — $15 00 Change of address — $1 00 Make check or money order payable to "Svoboda

Postmaster Send address changes to

Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

Передплата на рік $40 00 на півроку — $22 00 на 3 місяці — $12 00
Для членів УНСоюзу $15 00 річно За кожну зміну адреси — $1 00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P O Box 346 Jersey City N J 07303

Демонстрація сили ЗСА у Гондурасі

Висилання американського війська поза кордони цієї країни не є популярне ані в демократичному Конґресі з його угодівською ліберальною більшістю, ані в широких колах американського суспільства.

Правда, блискавична ліквідація комуністичного режиму на Ґренаді у 1983 році та рейд американських бомбардувальників на Лівію в реакції на її терористичну роботу в 1986 році знайшли прихильний відгук в широкому суспільстві і скріпили авторитет Америки в міжнародному світі. Але одночасно в Америці все ще покутує „В'єтнамський комплекс" — хворобливий страх перед „другим В'єтнамом" та страх, щоб не повторилася трагедія американського мирового десанту в Ливані в квітні 1983 року, коли то за зразком японських самогубних „камікадзе" терористичний водій в'їхав вантажним автом, повним динаміту, вночі до головної квартири американського війська в Бейруті, при чому згинули 340 американських морських піхотинців. Американські історики і американські засоби масової інформації, опановані лібералами, все ще промовчують, що прогру у В'єтнамі завинив тодішній президент Линдон-Джансон, який слухав своїх ліберальних дорадників і спутав руки власним генералам у В'єтнамі, і завинив Конґрес, який, будучи в опозиції до президента Ричарда Ніксона, відмовив дальшу фінансову допомогу і доставу зброї південним в'єтнамцям для дальшої боротьби проти північнов'єтнамського комуністичного наїзду.

Тому тепер за урядування Роналда Реґена, демократичний Конґрес постійно кидає колоди під ноги Реґенові, який сприяє, як він їх назвав, „борцям за свободу" — протисандіністським партизанам в Нікараґуа. Два тижні тому Палата Репрезентантів з великою демократичною більшістю відкинула внесення Президента, щоби признати партизанам у Нікараґуа бодай скромну суму 40 мільйонів дол. Це додало відваги сандіністському, насправді комуністичному урядові диктатора Данієля Ортеґи ніби в погоні за партизанами — вмаршувати глибоко на територію сусіднього Гондурасу, щоби знищити тамошні бази партизанів із складами зброї й амуніції. Президент Реґен і його найближчі дорадники добачили в цьому виразне заперечення ніби то згоди Ортеґи на поступову демократизацію режиму, на мирові переговори з партизанами та розписання виборів до парляменту Нікараґуа. Вмарш сандіністських військ до Гондурасу Реґен і державний секретар Джордж Шулц натаврували, як яскраву аґресію супроти демократичного Гондурасу і Президент, після довшої надуми, рішився вислати до Гондурасу три курені спадунів, разом 3,200 вояків. Він покликався на так званий Воєнний акт, що дає йому, Президентові, право у негайних випадках діяти, як верховний командант збройних сил Америки. Цим разом названо це „маневрами". Перекинення літаками тих 3,200 вояків з цілим військовим вирядом та одночасно з ескадрилею бойових гелікоптерів відбулося гладко і складно, як за годинником.

Очевидно, 3,200 вояків не можуть вести війни проти Нікараґуа, яка має збройну силу на поверх 100,000 вояків. Американське військо в Гондурасі, розташоване у віддалі коло 100 миль від фронтової смуги. Даніель Ортеґа відгрожувався, що це початок американської інвазії проти Нікараґуа і що він „буде боронитися". Мовляв, американський велетень не такий страшний, бо програв війну у В'єтнамі і програє в Нікараґуа.

Америка — бодай покищо — не думає вести війну проти Нікараґуа. Коли б рішилася на такий крок, то вислала б не 3,200 вояків, а кількадесят тисяч з бомбардувальниками і танками і зліквідувала би тамошній комуністичний режим, як це було в Ґренаді. Покищо це тільки демонстрація сили Америки на адресу Нікараґуа та показ тамошнім партизанам, що Америка їх не покине.

ІЗРАЇЛЬСЬКІ ВІЙСЬКОВІ джети знову атакували бази ливанських друзів і палестинців на передмісті Бейруту. Згідно з офіційним повідомленням під час бомбардування загинув один палестинець, а три були поранені. Свідки розповіли, що густі клуби диму взносились у повітря від горючих приміщень, збомблених ізраїльськими літаками. Всякий рух на бейрутському летовищі був припинений, бо не було певности, що ізраїльці не захочуть атакувати ще й інших місцевостей. Головне командування ізраїльського летунства повідомило, що усі літаки повернулися на бази непошкодженими.

Богдан Цимбалістий

ЦЕРКОВНА ЄДНІСТЬ І НАЦІОНАЛЬНА ЗГОДА

I.

Думку, що об'єднання наших Церков призведе до національної згоди, прийнято серед нас як самозрозумілу правду, як своєрідну аксіому якої не треба доказувати. Однак такий погляд суперечить фактам сучасного життя. Правда, в ХУІ і ХУІІ сторіччях релігійні розколи призводили до заворушень і братовбивчих війн серед того самого народу. Проте в нашу добу релігійні різниці зокрема в західніх державах не призводять до таких конфліктів. Країни, в яких населення неоднорідне під поглядом віровизнання, як ЗСА, Канада, Великобританія, Голляндія, Швайцарія, Німеччина, виявляють багато більше внутрішньої стабільности та національної згоди, ніж деякі держави з одним панівним віровизнанням, як Еспанія, Італія, Мехіко та низка південноамериканських країн.

Можна також навести приклад з української історії. Дарма, що в Галичині панівним було одне віровизнання (греко-католицьке, як тоді називалося) в час між двома війнами ніякої національної єдности та згоди не було. Легальні партії не могли об'єднатися і створити одне політичне представництво, підпільна ОУН діяла окремо, без порозуміння з ними. Тепер в Америці існує двоподіл між двома централями, УККА і УАКРадою, отож нема політичного об'єднання і згоди. Проте воно не має нічого спільного з існуванням різних віровизнань.

Думка, на наш погляд помилкова, — що наша згода залежить від об'єднання Церков спонукує декого при різних нагодах проповідувати потребу церковної єдности. Найчастіше така проповідь виходить від католиків, які розуміють об'єднання у злуці з Римом. Постійні апелі і натяки про це ніяк не наближують наші Церкви чи навіть не спонукують до діялогу між ними. Навпаки, саме через ці апелі й натяки взаємини стають більш напружені а Церкви стають напружені. В цьому світі ведуться розмови між представниками різних Церков: між католиками і англіканами, між православними і католиками греками і навіть між жидами і католиками. Тільки в нашій громаді не видно ніяких спроб діялогу чи домовлення хоч би в таких дрібних справах, як устійнення одної мови в щоденних молитвах і Богослужбах. Це тим більше дивно, що між католиками і православними різниці у віровизнанні мінімальні.

Здається, що наша суспільність, принаймні у вільному світі, ще не вийшла з ХУІ і ХУІІ сторіч, якщо мова про взаємини між Церквами й про панівні уявлення вірних одної Церкви про себе й про вірних іншої Церкви. Для деяких католиків православні це „схизматики", тобто люди, які живуть у помилковій вірі, тобто єресі. Хоч цього слова не вживається тепер, і на його місце прийшло „нез'єдинені", настанова ця сама. Отож, у переконанні католиків, їхньою місією є „навернути" православних, для їх власного спасення і приєднати їх до злуки з Римом. Такий погляд поширився під впливом пропаганди польських єзуїтів. Українські католики чомусь не беруть до уваги, що західня Католицька Церква устами своїх найвищих представників не раз заявляла, що православна віра однаково важна і веде до спасіння. Вже в 1965 році царгородський патріярх Атанагорас і Папа Павло УІ уневажнили взаємні виклиття. Під час другої зустрічі Папа Іван Павло ІІ й теперішній патріярх Дімітріос спільно відправляли Богослуження, включно з частиною Літургії. Якщо вони говорили про об'єднання, то напевно не в сенсі навертання на „правдиву" віру.

Серед українських католиків панує ще інший перестарілий погляд, мовляв, православ'я затирає границі між Україною і Росією. Це правда, в минулому (в ХУІІ сторіччі) спільна православна віра українців і росіян відограла таку ролю. Нагадаймо, що саме виходці Могилянської Академії: Стефан Яворський, Теофан Прокопович та інші допомагали царям ліквідувати всякі ознаки політичної і релігійної відрубности України. Українські маси, загрожені наступом зненавидженого польського католицизму бачили в російському православному цареві свого оборонця. Проте, все це належить до минулого. Українська Православна Церква в ХХ сторіччі стала автокефальною, отож незалежною від Російської. Нищення її большевиками й ворожість Російської Православної Церкви до неї витворили прірву, яку вже не засипати. Українські католики не беруть цього як слід до уваги.

Також деякі православні українці думають про католиків так, як думали в ХУІ і ХУІІ сторіччях, мовляв, католики-уніяти, — це зрадники предківської віри й народу, це відщепленці, вони не повновартісні українці. Звичайно до таких людей мають погорду, нехіть, а деколи й ненависть.

Цього не бракує у деяких православних. А натяки, чи апелі католиків, щоб об'єднатися з Римом викликають лише ресантимент. Як це? 5 мільйонів католиків (якщо їх стільки є) хотіли б, щоб 45 мільйонів православних визнали, що вони та їхні предки помилялися, щоб вони перейшли на шлях „відступництва" (в їхніх очах) так, як це зробили наші єпископи, прийнявши унію в Бересті 1596 року. На жаль, православні також думають категоріями минулих сторіч. Вони мов би не бачили, що Католицька Церква відограла велику ролю у відродженні Галичини і була однією з тих сил, що скріплювали спротив усяким способам польонізації і тепер совєтській владі.

Закінчення буде.

М. Верхник

В альбом київським русифікаторам

Світова преса переповнена цими днями повідомленнями про регабілітацію визначного російського комуністичного діяча, співробітника Леніна і члена першого комуністичного уряду в Москві 1917 року — Ніколая Бухаріна. Його, як і інших творців російської комуністичної (большевицької) революції, Сталін наказав у 1938 році розстріляти, щоби позбутися можливих конкурентів у змаганнях за контролю КПб і совєтської імперії, тим більше, що Ленін називав Бухаріна „улюбленцем партії". Він був визначним теоретиком марксизму і виступав проти нагальної індустріялізації і насильної колективізації та тим самим за продовження Нової економічної політики (НЕП). Як відомо, М. Ґорбачов у своїх намаганнях зрушити загальмовану економіку СССР підкреслює правильність поглядів Бухаріна в економічних питаннях.

Нам випадково попала в руки книга, що її першим співавтором був Бухарін, а другим — Е. Преображенський. Вона називається „Азбука комунізма". Доступне пояснення програми Російської Комуністичної Партії (большевиків)". Переклад (з російської мови) — П. Дятло. Вгорі титульної сторінки напис: „Комуністична бібліотека", ч. 6. На самій долині читаємо: Друковано 10,000 примірників накладом Української Федерації Комуністичної Партії Америки. Відень-Ню Йорк, 1920. З друкарні „Андрія", Відень. (319 стр.) Цей „катехизм" комунізму появився вперше російською мовою 1919 року.

Книга поділена на розділи й параграфи, в яких розглянено різні теоретичні питання марксизму й практичні проблеми совєтської держави. Розділ сьомий узаголовлений: „Національне питання і комунізм". І тут читаємо, що це є нація. Стосовна цитата ось як звучить:

„Нація, чи народність, — це група людей, злучена одною мовою і населююча певну територію. Є й інші признаки національности, але се найголовніїї й найосновніші". (ст. 142).

І дальше, зразу після цього, говориться, про „національне пригноблення" (так названо цей параграф: ч. 55).

Бухарін і Преображенський назвали мову найважливішим фактором у визначенні національности. Якщо їх тепер регабілітують, то повинні регабілітувати й їхні ідеї і погляди. Між тими поглядами найважливіший для неросійських народів, а особливо для українців, є погляд на мову, як рішальний фактор у визначенні нації. Якщо київські українські комуністи хочуть повернути до т.зв. ленінських принципів, то одним з них є якраз принцип правильного розуміння національного питання, скажімо так, як його визначив старший співробітник Леніна Бухарін. Якщо вони цього не хочуть, або не здібні зробити, то вони повинні безславно зникнути зі своїх керівних позицій. Це стосується в першу чергу першого секретаря ЦК КП України Володимира Щербицького, який остентаційно говорить російською мовою, чим фактично принижує статус мови народу республіки, що її очолює. Такою своєю поведінкою він, та йому подібні, не тільки заслуговують на засудження зі сторони народу з якого вийшли, але й на засудження зі сторони керівництва СССР, якщо воно дійсно є за привернення т.зв. „ленінських принципів" у національній політиці А без цього „гласність" і „перебудова" — лише пусті слова.

У Білефельді, Німеччина, вийшла 1953 року цінна книжка, з якою цікаво було б познайомитися українцям. Це Бертольда Шпулера „Regenten und Regierungen der Welt", herausgegeben von A. G. Ploetz, Verlangsbuchhandlung fur Aufbau und Wissen". Книжка складається з двох частин: друга частина охоплює роки 1492-1953. Як каже заголовок, книжка дає огляд урядів і голів держав світу, а для українців вона цінна особливо тим, що говорить теж про Україну й то в наскрізь об'єктивному тоні. Приємно вражає теж факт, що назви держав подані не тільки в мові даного народу, але теж у чотирьох чужих мовах: німецькій, англійській, французькій і еспанській.

У згаданій книжці на сторінках 330-331-ій поданий теж склад уряду Карпатської України з усіма змінами, які він проходив. Сама Карпатська Україна названа Ukraina i Podkarpatskaja Rus, а в інших мовах Karpaten-Ukraina i Ruthenien, Carpato-Ukraine.

Населення країни виносить у Шпулера 750,000, площа її 12,652 квадратових кілометрів, державна форма названа республікою.

Іван Боднарук

УРЯД КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ В НІМЕЦЬКІЙ КНИЖЦІ

Подробиці про Карпатську Україну починаються згадкою, що 8-го жовтня 1938 року дістала країна свою автономію. Приневолений піти на уступки українцям чеський уряд створив для Карпатської України автономний уряд з мадяроном Бродієм. Сталося це 10-го жовтня 1938 року. Українців у тому уряді заступали лише міністр Ю. Ревай і державний секретар Волошин. Це був перший уряд Карпатської України. У Шпулера він виглядає ось як: прем'єр Андрій Бродій (Andreas Brody), мін. внутр. справ Едмунд Бачинський (Bacinskyj), мін. комунікації Юліян Ревай (Revay), держ. секретар для господарства Стефан Фенцик (Fencik), держ. секретар суспільної опіки і здоров'я Августин Волошин (Volosin), державний секретар справедливости Іван Пєщак (Johann Pjescak). Біля А. Волошина в дужках подана замітка: (+ angeblich ermordet). Як бачимо, книжка Шулера подає повний і докладний склад уряду, але замість чотирьох міністрів і двох державних секретарів, говорить про трьох міністрів і трьох державних секретарів. Цей уряд проіснував до 26-го жовня 1938 року.

Коли виявилося, що сам Бродій і міністер Фенцик були на службі мадярів, Прага іменувала 26-го жовтня другий уряд, уже без Бродія і Фенцика. На місце Бродія прем'єром став о. Августин Волошин, а міністром Ю. Ревай і русофіл д-р Е. Бачинський. Після німецько-італійського арбітражу у Відні (2-го листопада 1938 року) дня 23-го листопада 1938 року Прага визнала Карпатську Україну автономним краєм з власним урядом і соймом. У книжці Шпулера той другий уряд Карпатської України, що працював від 26-го жовтня до 1-го грудня 1939 року складався тільки з о. Волошина як прем'єра і Бачинського як міністра внутрішніх справ. Нема згадки про Ю. Ревая.

Новий президент Чехії, Гаха, димісіонував уряд о. Волошина і 1-го грудня 1938 року, іменував третій уряд, який складався з прем'єра Волошина й міністра Ревая. Третім міністром Прага іменувала 17-го грудня 1939 року чеха, генерала Л. Прхалу. Але Прхала не міг зайняти свого посту через протести українців. Все ж таки Прага не відкликала Прхали. Той третій уряд Карпатської України, що проіснував до 15-го березня 1939 року, поданий у Шпулера докладно (повніше навіть, ніж у нашій Енциклопедії Українознавства). Про міністра Ревая, який урядував до 6-го березня 1939 року сказано тут: Die von tschechicher Seite erfolgte Amtsenthebungwird nach seiner Erklarung des Ministerprasidenten nicht anerkannt. Про Прхалу сказано, що він був двічі в уряді Карпатської України, від 16-го до 18-го січня 1939 року але не був визнаний карпатоукраїнським урядом. Шпулер, крім трьох вищезгаданих міністрів, подає ще ім'я Степана Клочурака, не визнаного урядом

(Закінчення на стор. 3)

Ол. Зозуля

Цинковий дім

Вечір був, як на замовлення: зорі підморгували круглолицему місяцеві, з садків соловейки порушували тишу своїм чаруючим тьохтьох... А під старою липою, у відповідь соловейкам, дівчата і хлопці співали:

Ой напій коня
Каре очення,
Сизокриле голуб'ятко
Допобачення!

Так проводжали молодого офіцера-інженера артилерії Миколу Денисенка, що від'їжджав до військової комісії у далеку Монголію. Співали, гомоніли, жартували. Довго прощались, бож усі були однолітки що разом кінчали Лохвицьку школу. А ще й тому, що Микола був вродливий і майже всі дівчата були в нього закохані.

А ранок, був соняшний, але журливий. Мати, як співається — слізно проводжала сина в далеку дорогу. Усі хто востаннє стискав офіцеру руку, просили:

— Миколо, пише нам довгі листи про Монголію та її людей.

Йшли тижні, місяці — листів не було. Нарешті мати одержала листівку, в якій писалось: „Писати не треба, згодом вишлю нову адресу". Батьки догадувались. Невже Афганістан? Тижнями чекали від сина листів, а вістки не було.

(Закінчення на стор. 3)

Василь Сокіл

ЗА КРУГЛИМ СТОЛОМ НАВКОЛО ГОСТРИХ ПИТАНЬ

II.

А тим часом у структурі української промисловости головну ролю відограють галузі, які **вже давно використовують велику кількість природних ресурсів (руда, паливо, будівельні матеріяли) і це само по собі виснажує природу, занечищує і забруднює довкілля. Уже нині, стверджують учені, антропогенне навантаження в республіці вдесятеро вище, ніж у середньому по Союзу.**

А тут ще й атомні станції, які, зокрема, додатково споживатимуть близько 1,5 мільярда кубічних метрів води на рік. Наводять факти до чого це призводить. Вода, що охолоджується на Рівенській АЕС скидається в річку Стир з підвищеною на 5 ступнів температурою. Хмельницька станція забирає майже всю воду річки Горинь. При будівництві Південно-Українського комплексу атомних станцій застосована прямо таки шкідницька система водопостачання, яка гранично забруднює воду Південного Бугу та Дніпро-Бугського лиману.

Лист цей опублікований в „Літературній Україні". Самі автори сумніваються, що їхня велика турбота дійде до совісти проєктувальників атомних станцій. В своєму листі на самому початку вони пишуть, одностайна думка наукової й інженерної громадськости твердить про недоцільність будівництва нових атомних станцій на Україні з точки зору екології, проте основна керівна організація в Москві, Мінатоменерґо (Міністерство атомної енергетики) не піддається ніяким перебудовам, ігнорує громадську думку, нав'язує свої рішення всупереч очевидним економічним і екологічним втратам, уперто не бажає відмовитися від засуджених методів і продовжує політику власних інтересів.

Автори листа не наважилися назвати, що то за власні відомчі інтереси. А між рядками їхнього листа можна прочитати, що мова йде про нерівноправне становище України в московській імперії.

Дійсно, була б Україна вільна і незалежна держава, чи згодилася б вона на те, щоб її долею, життям народу розпоряджалася якась стороння сусідня сила?

Тепер ми чуємо, яку велику ціну платив народ за „виконання і перевиконання" та за переможні реляції. Тепер приходять до висновку: „Коли заради премій та орденів масово випускають браковані трактори, комбайни, взуття, одяг, коли половина врожаю гинула по дорозі до споживача, — це призводило не тільки до економічних, а й до моральних збитків. Показуха, рапортоманія, гонитва за „валом" на шкоду якості та безліч інших пороків економічного життя, — усе це вбивало в душах людей високі моральні принципи, призводило до бездуховости.

Людина втрачала найцінніше — душу, безсмертну основу розумної істоти.

У всі часи совєтська людина звеличувалася тільки за свою багатирську силу, фізичну витривалість, справність м'язів, а скажіть, будь ласка, де ви бодай щось добре почули про людську душу? В якому партійному чи державному документі вона згадувалася як щось важливе? Внутрішній психічний світ людини з її настроями, почуттями, переживаннями ставився в ніщо, вважаючи його за марксо-ленінською філософією вторинним, а то навіть і десятиринним у порівнянні з первинною матерією.

Під теоретичною тезою — „Економіка — база, а ідеологія — надбудова" роками виховувалася бездухова людина, спотворювалися високі поняття совісти, чести, порядности, того, що є сукупністю моральних принципів, — втрату яких з гіркотою починають згадувати колишні „вихователі" совєтських людей.

Загальновідомо, — в тяжкі моменти, в смертельних ситуаціях людина часто повертається до віри в Бога. Звертається до нього за порятунком. Благає надати сил. Пригадує заповіді, з-поміж яких найактуальніші:

— Шануй батька й матір свою.
— Не вбивай.
— Не кради.
— Не роби кривди ближньому своєму.
— Не зазіхай на чуже добро.
— Не твори собі кумирів.

На основі цих заповідей творилася душа людини — безсмертна основа людської істоти. Зовнішня оболонка — тіло наповнювалось внутрішнім багатством, непорушними моральними принципами які формували людську совість, честь, порядність.

Певна річ, годі міркувати, якою методою тепер удасться повернути людині втрачені нею моральні принципи. Як розбудити в людях совість? Як зробити їх сумлінними, чесними, порядними?

Легко вбити душу в людині. За недовгий час багатьох поробили безбатченками. Виховали страшну непошану до матерів своїх. Позбавили пам'яті про минуле і усвідомлення сучасного. Зруйнували духовні основи життя.

Легко знищити собори, спотворити історію. Це — робилося руками людців, що не мали ні сорому, ні чести, ні совісти, ні душі. Тепер настав невідкладний час відбудовувати собори, воскрешати людські душі. Однак, самими, хай найзапальнішими закликами до чести й совісти людей нічого не зробиш. Швидше можна відбудувати зруйнований храм, — значно важче повернути людям моральність, без якої, — як слушно говорили за тим „круглим столом" неможлива перебудова скаліченої економіки Совєтського Союзу.

Виступ Івана Драча заслуговує особливої уваги. Він розповів бувальщину, яка, як він наголошує, переростає в притчу нашого життя. Дещо в скороченому вигляді подаємо цю глибокого й філософського значення оповідь поета:

— Уявіть собі прекрасну автостраду, по якій шалено мчать машини. Але на якомусь місці аварія за аварією, автомобілі стикаються, б'ються лобами, перекидаються... Немає, здається, на тому місці ніяких перепон, ні поворотів, ні вибоїн, а трагедії людські трапляються вже багато літ. Ніхто не може зрозуміти, в чому річ. Та оскільки все більше й більше там розбивається машин і гинуть люди, одного разу вирішили тут же біля дороги їх і ховати. Копнули раз, удруге... Аж виявляється, автострада прокладена через цвинтар загиблих у голод 33 року... Отак ми всі мчимо магістраллю науково-технічного прогресу, а куди мчимо і через що лежить наш шлях, починаємо думати тоді, коли розбиваємося... Дивуємося, в чому річ? А річ у тім, що порушуємо закони совісти, закони моральності, у найглибшому розумінні цього слова".

За круглим столом сиділи і добре промовляли фактично однодумці, — вчені, літератори, журналісти, передові робітники. Ніхто ні з ким, не сперечався, навпаки, кожен щось свого додавав до попередніх виступів, усі гостро засуджували безсовісність, неморальність, безчесність, непорядність, бездушність... А чию?

Може, хай би стіл не був такий круглий. Хай би мав бодай два гострих кути, де б сиділи ті, що й досі не мають ні сорому, ні чести, ні совісти, ні душі, а й далі — по-своєму керують, точніше кажучи, шкодять процесові перебудови. Хай би вони розповіли, як повернути втрачену моральність.

ЗВЕРНЕННЯ

В справі Постійного Стипендійного Фонду для Бразилії

Одним з важніших і підставових заложень росту кожної нації, побіч інших елементів, — це розвиток шкільництва і підвищення освіти серед її спільноти. Перебування українського народу під довговіковими чужими займанщинами не сприяли, а, навпаки, сильно стримували та нищили у цій галузі повний її розвиток.

Живучи у країнах вільного світу, українська молодь має сьогодні широкі можливості всестороннього навчання та осягнення вищої освіти. Не має зараз, на жаль, цих повних можливостей навчання українська молодь у країнах Південної Америки, зокрема в Бразилії. Матеріяльні обставини та невідрадні злидні, а зокрема перманентні економічні кризи в країнах Південної Америки не дають великій більшості нашої молоді можливости здійснювати їхні життьові мрії. Правда, деякі українські організації, зокрема релігійні, харитативні, жіночі, як також цілий ряд українських громадян, пересилають вже від деякого часу українській студіюючій молоді в Бразилії допомогу у формі стипендій, однак, це ще далеко не покриває всієї необхідної допомоги.

Беручи саме це до уваги, з ініціятиви ІСНО, а в першу чергу, д-ра Осипа Винницького з Монтреалю, і у порозумінні з українськими громадськими організаціями Бразилії покликається до життя Постійний Стипендійний Фонд, з відсотків якого будуть уділювані стипендії для потребуючих студентів. Розподілом стипендій буде займатися окрема Стипендійна комісія, зложена з представників українських організацій Бразилії.

Дотепер до Постійного Стипендійного Фонду Бразилії вплинули вже пожертви, що їх зложили: д-р О. Винницький - 5,000 дол.; Іван Хохлач — 5,000 дол.; ГУ Української Стрілецької Громади — 5,000 дол.

Для здійснення цього великого задуму потрібні дальші пожертви, щоб збільшити основний капітал стипендійного фонду. Закликаємо українське громадянство підтримати стипендіями якнайбільше число української студіюючої молоді у Південній Америці, зокрема закликаємо тих, що розуміють потребу такої дії, щоб складали пожертви, висилаючи їх на адресу: Permanent Student Fund, P. O. Box 281 — Stn. M. Toronto, Ont., M6S 4T3, Canada.

Щоб одержати посвідки на звільнення від податку, вже почато відповідні в цьому напрямі старання.

Імена і прізвища всіх жертводавців будуть кожночасно проголошувані в українській пресі.

Світова Координаційна Рада ІСНО

ОРГАНІЗАЦІЯ АМЕРИКАНЦІ В ОБОРОНІ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ В УКРАЇНІ (АОЛПУ)
43 Мидленд Плейс, Нюарк, Н. Дж. 07106

влаштовує

ГРОМАДСЬКІ ЗУСТРІЧІ

на яких виступатиме

БОЖЕНА ОЛЬШАНІВСЬКА — голова АОЛПУ

з доповідями на тему:

- **Конференція Прав Людини в Москві**
- **Сучасна ситуація в Україні**
- **Комісія Дослідження Великого Голоду при Американськім Конґресі**
- **Збірка грошей на працю цеї комісії**

ВОТЕРВЛІТ, Н. Й. — П'ятниця, 25 березня, 1988 р., 8:00 вечора Український Горожанський Клюб, 25 вулиця

БАФФАЛО, Н. Й. — Субота, 26 березня, 1988 р., 7:00 вечора Укр.-Ам. Горожанський Центр, 205 Милитері Ровд

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Неділя, 27 березня, 1988 р. 4:00 по пол. заля УПЦ св. Покрови, 3176 Ст. Пол Бульвар

ТОРОНТО, Онт. — П'ятниця, 1 квітня, 1988 р., 7:00 вечора Заля Православної Катедри 404 Бетгирст Ст., Торонто, Онтаріо, Канада

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — Субота, 16 квітня, 1988 р., 6:00 вечора Український Центр, 700 Седар Ровд

БАЛТИМОР, МД. — Субота, 23 квітня, 1988 р., 7:00 вечора Дім Молоді, 2301 Істерн Авеню

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Неділя, 1 травня, 1988 р., 2:00 по полудні заля Українського Спортового Клюбу, 122 Друга Авеню

КЕРГОНКСОН, Н. Й. — Неділя, 8 травня, 1988 р., 12:00 полудне, заля церкви св. Трійці, Кергонксон, Н. Й.

Український Інститут Америки в Ню Йорку

запрошує членів, приятелів та громадянство на

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР

Миколи Руденка

ТА ЗУСТРІЧ З АВТОРОМ

при співучасті членів „НОВОГО ТЕАТРУ": **ЛАРИСИ КУКРИЦЬКОЇ, ЛАРИСИ ЛАВРИНЕНКО, РОМАНА ЛУПАНА, ВОЛОДИМИРА ЛИСНЯКА, МАРТИ ШРАМЕНКО, ОЛІ ШУГАН**, з гостинним виступом **СТЕПАНА КРИЖАНІВСЬКОГО**,

які виконають монтаж з п'єси *Руденка „На дні морському"*.

Режисер: **ВОЛОДИМИР ЛИСНЯК.**

В неділю, 27-го березня 1988 р. о год. 5:30 по поп.
(а не о год. 4-ій, як було попередньо)

в приміщеннях Інституту в Ню Йорку
2 Схід 79-та вул.

КАНАДСЬКІ ЗБРОЙНІ СИЛИ вже шостий раз в цьому році завважили біля берегів Канади кілька совєтських бомбардувальників. У повідомленні міністерства оборони в Оттаві говориться, що совєтські воєнні літаки не наближались на небезпечну віддаль до берегів Канади, але їхня присутність у 200-милевій зоні поставила у стан поготівля частину канадських військових літаків, які, вживаючи систему пересторогн, намагалися звернути увагу совєтським летунам, що вони перебувають у небезпечній віддалі до канадського морського простору Тим разом літаки „ворога" були найближче до місцевости Шірвотер у провінції Нова Скотія.

МОСКВА ПОЧАЛА ВМІШУВАТИСЬ також до панамських справ. Газета „Ізвєстія" тенденційно інформує, що, мовляв, колишній президент Панами Ерік Девальє намагався, „за вказівками з Вашінґтону", звільнити з посту головнокомандуючого панамськими збройними силами ген. Мануеля Антоніо Норієґу, відомого із своїх „проґресивних поглядів". „Людьми з проґресивними поглядами" совєтська пропаґанда вважає також лівійського диктатора і вбивцю полковника Муаммара Каддафі, Ясіра Арафата, керівника Палестинської Визвольної Організації і Гафеза ель- Гассада, президента Сирії.

Втікачі...

(Закінчення зі стор. 1)

прийняті до відома і будуть сприяти більш успішному вирішенню справ господарського, суспільного і культурного життя в регіоні". Що це були за „конструктивні пропозиції", ТАСС не уточнює.

У кінці лютого, нагадує кореспондент Ассошіейтед Пресс, Міхаїл Ґорбачов звернувся до населення Вірменії і Азербайджану з закликом проявити „громадянську зрілість і стриманість" і обіцяв, що Центральний Комітет спеціяльно займеться проблемами міжнаціональних відносин у Совєтському Союзі.

З Вірменії надійшли повідомлення, що у Сумґаїті усунені зі своїх постів голова виконкому міської ради і перший секретар міському партії у зв'язку з тим, що вони не могли справитися з заворушеннями і погромами, що сталися в тому місті у кінці лютого.

У повідомленні ТАСС згадується також, що Є. Лігачов провів окрему зустріч з групою представників робітників Нагірно-Карабахської области. Ніяких подробиць про цю зустріч совєтське пресове агентство не подає.

Українські...

(Закінчення зі стор. 1)

Германюка та зворушливою подякою Митрополита Василія за благословенні хвилини Тисячоліття з побажаннями якнайкращих успіхів в дальшій праці Академії.

Сесією проводив президент УВАН д-р Михайло Марунчак, який у вступі при відкритті зробив підсумки відзначень Тисячоліття в УВАН, а які започатковано вже конференцією-симпозіюмом 1986 року на форумі канадських річних Лернед сосаєтіс в Манітобському університеті. Подібну конференцію влаштувала УВАН в 1987 році на МекМастерському університеті в Гамилтоні. УВАН взяла також участь в міжкрайових українських конференціях в Бавнд Бруку, Римі та Мюнхені. Представники УВАН братимуть участь у Всеукраїнському конґресі учених в Европі. В загальному з рамени УВАН виголошено досі 23 доповіді на пошану Тисячоліття, які ввійдуть в зміст двох запланованих наукових збірників УВАН, в українській і англійській мовах.

Під кінець офіційної програми сесії приявних запрошено до участи в прийнятті, в часі якого передано жертводавцям і меценатам ювілейне видання „Русалки Дністрової". Слід відмітити, що з уваги на характер наукової імпрези дійсні члени та кореспонденти УВАН, як теж професори університетів і коледжів були в традиційних мантіях.

Цинковий...

(Закінчення зі ст. 2)

Раптом страшний день настав. Темного вечора до хати зайшов натовп людей: всі свої лохвицькі, знайомі з райвиконкому та військомату.

— Де він?! — не своїм голосом закричала мати, все зрозумівши. Коли ж до хати внесли запаєну цинкову труну, мати кинулась, обняла труну, благаючи відкрити віко, щоб востаннє глянути на сина.

— Нічого там не впізнаєте, — мовив прапорщики, що привіз труну.

Мати зомліла. Покликали лікаря, щоб заопікувався страдницею.

Наступного дня все містечко проводжало до міського цвинтаря труну з рештками офіцера. В морі сліз відбувся прощальний салют. Гора квітів виросла рядом з солдатською могилою Юрія Горобця, який загинув в Афганістані раніше.

Лише 106 днів прослужив в Афганістані офіцер Денисенко. Командування, як на глум, передало прапорщикам друковану трафаретку „Ваш син був хоробрим воїном"... Навіть не розповіли при яких обставинах загинув син.

Звичайно, над могилою було виголошено патріотичні промови: обіцяли поставити пам'ятник, в честь покійного назвати вулицю, клясу в школі, де він вчився. Обіцяли й допомогти батькам відремонтувати хату. Обіцяли і забули. Але не забула киянка Олена Чемирик, син якої був другом покійного, й написала про обіцянку до преси. Кореспондент „України" приїхав до Лохвиці, зайшов до секретаря райкому партії О. Тарасенка, щоб з'ясувати: чому на похоронах Денисенка багато обіцяли і нічого не зробили?

— Нема проблем, — відповів бюрократ. — Мені ж звітували, що...

— Нема проблем, — підтвердив голова райвиконкому І. Гунька. Все виправимо.

Справді виправили. Але як? Потай від людей поставили пам'ятник та прибили на вулиці дві таблички. Одна вже десь ділась. А про ремонт хати і згадки нема. Про це кореспондент пише:

„Відкрили пам'ятник тихо і непомітно. Ніби з пам'яттю та без совісті. Замість скликати людей при відкритті пам'ятника. Замість підтримки словом і плечем невтішних у своєму горі матір та батька, бюрократи лише відзвітувались".

До цього треба додати таку дивовижність. Під час жовтневої демонстрації матері загиблого В. Денисенка доручили прапор міста нести попереду колони. На що жінки закричали: „От вже старця знайшли для прапора!" Денисенко лишила демонстрацію і цілий день вдома проплакала.

„Чи не забагато, — пише кореспондент, — виявів бездушности й немилосердності як на одну родину в Лохвиці?!"

А ми додамо: а хіба тільки в Лохвиці!

Уряд...

(Закінчення зі ст. 2)

Праги, зазначуючи в дужках, що він був 1945 року арештований москалями у Празі. Зазначує, що о. Волошин, крім президента міністрів, мав теж теку міністра освіти й господарства, а Ревай виконував від 1-го грудня 1938 року до 6-го березня 1939 року уряд міністра комунікації.

Пізніше президент Гаха вислав Прхалу до Хусту, але вже не як міністра, але як команданта чеського війська на Карпатській Україні. Прхала зажадав від карпатоукраїнського уряду роззброєння Січі, а коли це не сталося, Гаха 8-го березня 1939 року іменував новий уряд без міністра Ревая в такому складі: прем'єр — о. Волошин, міністри — ген. Прхала і С. Клочурак, державні секретарі М. Долинай і Ю. Перевузник. Про цей четвертий уряд не згадує книжка Шпулера.

Дня 14-го березня уряд Карпатської України проголосив незалежність. Президентом обрано о. А. Волошина, а він іменував уряд у такому складі: прем'єр і міністер закордонних справ — Ю. Ревай, міністри: хліборобства й війська — С. Клочурак, внутрішніх справ і судівництва — Юрій Перевузник, фінансів, комунікації і пошти — Ю. Бращайко, культури, шкіл і народної освіти — А. Штефан, соціяльної опіки — М. Долинай.

У Шпулера фіґурує цей уряд у повному складі, як це подано вище, при чому тут подано цінні для чужинців замітки при окремих міністрах, наприклад, про Бращайка сказано, що його 1944 року арештували большевики в Карпатській Україні, а М. Долиная арештували москалі 1945 року у Празі разом із Перевузником. Про президента Волошина є замітка, що народився 1874 року і правдоподібно, помер у тюрмі в Галичині у грудні 1945 року.

У днях 15-го - 19-го березня — пише Бертольд Шпулер — Карпатська Україна була окупована мадярами.

Коли ми вже при книжці Шпулера, то варто згадати, що в ній на сторінках 535 - 536 у томі II є докладно перелічені гетьмани української козацької держави. Шпулер зазначує, що населення України 1939 року нараховувало 41 мільйон, а її поверхня має 559,400 квадратових кілометрів. Він всіх українських гетьманів вираховує (Hetmaner) з їхніми датами народження і смерти, подає, коли гетьманували й що з ними сталося. Гетьманат скасовано 1764 року. Подає, що Іван Виговський був розстріляний коло 1660 року, а Юрій Хмельницький став ченцем під іменем Ґедеон 1663 року, а був страчений при кінці 1685 року. Павла Терелю страчено 1667 року. Многогрішний загинув у Сибірі після 1692 року. Самойлович помер 1690 року в Єнісейську. Мазепа відібрав собі життя (?!) в Бендерах 22-го вересня 1709 року, Gegenhetman in der Turkei Philipp Orlyk був замордований коло 1728 року а Брюховецький загинув під Диканькою 17-го липня 1668 року.

Вкінці подає Шпулер склад уряду відродженої держави, що тривав від 29-го квітня 1918 року до 19-го грудня 1918 року під проводом гетьмана Павла Скоропадського, що згинув 16-го квітня 1945 року в Мурнав від летунської бомби. 1918-1920 Симон Петлюра, народжений 1873 року, замордований у Парижі 25-го травня 1926 року. В 1920 році включено Україну до Совєтського Союзу. 25-го травня 1920 року до 1926 року в екзилі як „президент держави" Симон Петлюра. Від 1926 в екзилі як „президент держави" Андрій Лівицький (народився в Ліпляві полтавської губернії 8-го квітня 1879).

Треба признати Шпулерові, що він із німецькою солідністю зібрав матеріяли про три українські держави і з'ясував їх наскрізь об'єктивно. Його книжка є поважним кроком уперед до познайомлення німців з великою частиною історії України.

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ справ Італії категорично домагається від афганського комуністичного уряду звільнення засудженого на сім років італійського журналіста Фавсто Більосляво. Раніше совєтське пресове аґентство ТАСС повідомляло, що згаданий журналіст, „виконуючи завдання західніх розвідчих чинників", продістався на територію Афганістану в червні минулого року з допомогою антикомуністичних муджагедінів.

ВИСТУПАЮЧИ В ПАРЛЯМЕНТІ, британський міністер фінансів Найджел Лосон заявив послам, що Великобританія, перший раз за останніх 20 років, має маленьку надвишку приходів над витратами, тобто довела до збалянсованого державного бюджету. Міністер передав на обговорення законопроєкт про знижку деяких податків, які заторкнуть майже 95 відсотків населення. Деякі роди податків будуть зменшені на 27 відсотків й більше.

В пам'ять моєї Дорогої і Незабутньої Тещі і Бабуні

бл. п.

ОЛЬГИ ЦЕЛЕВИЧ

складаю глибоке співчуття Родині,
а замість квітів на свіжу могилу жертвую 50.00 дол.
на Український Церкву в Лурді.

Д-р **ІВАННА ЦЕЛЕВИЧ** з донею **ДІЯНОЮ**
та її мужем **РОБЕРТОМ**
і сином **АДРІЯНОМ**

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашого ЧОЛОВІКА, БАТЬКА, БРАТА І ШВАҐРА

св. п. поручника 1-ої Дивізії УНА

РОМАНА ЦЬОЛКА

будуть відправлені

БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ

2-го квітня — в церкві св. Володимира й Ольги, Чикаго, Ілл.;

3-го і 5-го квітня — в церкві Жировицької Божої Матері, Рим, Італія;

5-го квітня — в церкві св. Івана Хрестителя, Кенмор, Н. Й.

Приятелів і Знайомих просимо згадати Покійного в молитвах.

Дружина — ЛЮБА
Діти — АДРІЯН І ХРИСТИНА
ОРЕСТ І ПОЛА
ЛІДА І МАРКО
Сестра і Брати з Родинами

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 9-го березня 1988 р. після довгої недуги відійшов у Вічність

наш Найдорожчий

БАТЬКО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ

бл. п. полковник

Петро Поржи-Олексієнко

нар. 11-го липня 1898 р. в м. Ржищеві на Київщині, учасник Визвольних Змагань Армії УНР, голова Товариства Прихильників ДЦ УНР в Денвері.

ПАНАХИДА була відправлена у вівторок, 15-го березня, о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні „Мур-Говард", 17-та Авеню і Кларксон вул.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 16-го березня 1988 р. о год. 9:30 ранком в українській православній церкві св. Покрови, на цвинтар „Кровн Гілл".

У великому смутку:

донька — **ОЛЕКСАНДРА ТРЕЛЯ** в Денвері
сини — **ЮРІЙ, МИХАЙЛО, СЛАВКО**
з родинами, внуки і правнуки в Україні

Всечесним оо.: настоятелеві української православної церкви о. прот. Володимиру Ситничинкові і пароxові української католицької церкви о. Степанові Хмелярееві ЧСВВ, за зворушливі соборні відправи і всім численним учасникам на Панахиді і похоронах, що своєю присутністю вшанували мого Покійного Батька, висловлюю велику подяку.

Дочка — **ОЛЕКСАНДРА ТРЕЛЯ**

Товариство Прихильників Державного Центру УНР в Денвері, Колорадо

з великим смутком повідомляє, що 9-го березня 1988 р. відійшов у Вічність Голова Товариства

св. п. Полковник

Петро Поржи-Олексієнко

нар. 11-го липня 1898 р. в Ржищеві на Київщині, учасник визвольних Змагань Армії УНР, жертвенний патріот, організатор Т-ва Прихильників Державного Центру УНР в Денвері, Колорадо і Голова Товариства.

ПАНАХИДА була відправлена у вівторок, 15-го березня, о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні „Мур-Говард", 17-та Авеню і Кларксон вул.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 16-го березня 1988 р. о год. 9:30 ранком в українській православній церкві св. Покрови і на цвинтарі „Кровн Гіл", на українській православній частині цвинтаря.

Родині Покійного — Дочці пані Олі Трелі в Денвері та 3-ом Синам з родинами в Україні висловлюємо глибоке співчуття.

Управа Товариства

Українське Академічне Козацтво „Чорноморе" у Філядельфії, Па. в ЗСА

ділиться сумною вісткою зі своїм Членством та Українським Громадянством, що 21-го березня 1988 р. відійшов у Вічність в Юніон, Н. Дж.

бл. п. мґр прав та інж. електронік

ОТТО ВЕНКЕ

нар. 20-го серпня 1911 р. в Жадовій, Буковина

ПАНАХИДА відбудеться 23-го березня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОН із православної церкви св. Тройці на Lyons Avenue, Irvington, N.J. о год. 9-ій ранком на цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Дружині і Внучці Покійного висловлюємо щирі співчуття.

Старшина

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в понеділок, 21-го березня 1988 р. в Юніон, Н. Дж. по довгій недузі відійшов від нас

наш Найдорожчий **МУЖ, ДІДУСЬ І БРАТ**

бл. п.

ОТТО ВЕНКЕ

нар. 20-го серпня 1911 р. в Жадовій, Буковина.

ПАРАСТАС відбудеться 23-го березня 1988 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОН відбудеться в четвер, 24-го березня 1988 р. о год. 9-ій ранком з православної церкви св. Тройці, Lyons Avenue, Irvington, N.J., а потім на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — **МИРОСЛАВА**
внука — **СТЕФАНІЯ**
сестра — **МАТИЛЬДА ВАСИЛОВ** з мужем **РОМАНОМ**
та ближча і дальша Родина в Америці і Канаді

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ" — „Гавел Кікерс" 3:1

У звітовій зустрічі, що пройшла 13-го березня на виїзді у місті Фріголд, перша дружина УСВТ „Ч. Січ" здобула важливу перемогу з сильним клюбом „Гавел Кікерс", завдяки якій втретє за порядком наша дружина ввійшла до стейтового фіналу за аматорську чашу ЗСА. Ці змагання проходили у швидкому темпі, були завзяті і досить емоційні. У першій половині обидві дружини створили декілька можливостей до здобуття голів, одначе воротарі і енергійні оборонці зуміли втримати вислід половини „сухим" — 0:0. Після перерви „Січовики" розпочали швидкі атаки і вже в 55-ій хвилині Білецький з подач Сакевича-А.Бакуна здобув ведення 1:0. Десять хвилин пізніше знову Білецький успішно закінчив чергову акцію нашого нападу — підніс вислід до 2:0. Після цього ґоля гра прибрала ще більшої завзятости, господарі почали контратакувати, одначе бажаного успіху не осягнули. Щойно у кінцевій фазі цих гарних змагань вони здобули свого почесного ґоля. Різницю двох ґолів у кінцевому висліді зустрічі встановив Сарджент, який з акції А. Бакуна-Брієнзи здобув для „Ч. Січі" 3:1.

Склад „Ч. Січі": Хамуляк, Ромійо, Куцина, Павлюс, Сабрій, Брієнза, А. Бакун, Білецький, Сакевич, Джонсон, Сарджент, Торій, Зулійо. Провідник Володимир Бакун.

УСВТ „Ч. Січ" II — Берклей Гайтс СК 0:1

Були це перші змагання весняної рунди, в яких друга дружина „Ч. Січі" зазнала поразки вислідом 0:1 в II-ій рунді розгривок за чашу повітів — Ессекс-Юніон-Морріс.

Склад „Ч. Січі": Т. Науменко, П. Алміда, В. Науменко, Саліван, Мурся, Б. Науменко, Д. Алміда, Я. Твардовський, Гадулик, Прайс, Барбер. Провідник Віктор Нуменко.

(от)

УСК Ню Йорк — Коледж Пойнт СК 2:4

Цими змаганнями за чашу Космополітальної ліги, що відбулися в неділю, 13-го березня ц.р., перша дружина УСК розпочала другу половину сезону. В цій зустрічі наша дружина в більшости володіла м'ячем, проводила акції на доброму технічному рівні, але бракувало чіткого закінчення. Вже на початку гри німці зуміли здобути ведення 1:0, але Караско з подачі Коваленка швидко вирівняв 1:1. Перед перервою суддя зарядив контроверсійний карний стріл, з якого суперники здобули ведення 2:1. Після перерви новий змагун Батіста вирівняв 2:2, одначе в 70-ій і 87-ій хвилинах німці здобули чергові два ґолі і разом перемогу 4:2.

Склад УСК: Семиляк, Кареліяс, Сільва, Нюгоф, Мореллі, Алвес, Коваленко, Батіста, Турко, Караско, Салязар, Брендон, Сабальякас, Провідник Стефан Коваленко.

С.К.

„На стику сезонів"

Під таким заголовком появився у київській „Спортивній Газеті" 3-го березня ц.р.коментар, в якому обговорюється календар різноманітних змагань у березні. Серед найцікавіших змагань березня, говориться в коментарі, відзначимо чемпіонат Европи з легкої атлетики у залі Будапештського палацу спорту. Нашу республіку (тобто Україну) там представлятимуть стрибунка у висоту одеситка Людмила Авдєєнко, спринтер Микола Розгонів з Донецька, бігуни-середньовики Ірина Євсєєва з Житомира і донеччанка Олена Завадська, майстер спортового ходу львів'янин Сергій Процишин. Ще один чемпіонат континенту — з настільного тенісу — пройде у Парижі. Мабуть, претендувати на нагороди там будуть визнані підкорювачі маленької кульки — одесит Борис Розенберг, Олена Ковтун з Харкова, можливо кияни Володимир Дворак і Володимир Маринкевич. А борці вільного стилю вчергове вирушать до американського міста Толідо за Кубком світу. І в цій богатирській дружині провідну ролю має виконувати наш земляк киянин Сергій Бєлоглазов. У змаганнях плаваків між СССР і Східною Німеччиною напевно виступатимуть відомі майстри блакитних доріжок дніпропетровець Вадим Ярощук, Юлія Богач з Одеси, кияни Світлана Копчик і Володимир Ткаченко, Сергій Пальчиков з Кіровограда. Цікавими будуть і такі міжнародні турніри, як Кубок дружби з важкої атлетики, до нього готуються українські атлети львів'янин Амір Азізов, Володимир Альошкін із Запоріжжя, киянин Сергій Черненко та Володимир Борох з Харкова, двотурові гімнастичні змагання за нагороди газети „Московскіє новості" (на поміст збираються вийти киянка Оксана Омелянчик, Ольга Стражева з Запоріжжя, ворошиловградці Ігор Коробчинський та Геннадій Задорожний, за нагороди журналу „Совєтская женщина" із синхронного плавання (плянується виступ Олени Фощевської з Броварів, киянок Ольги Пилипчук і Ганни Стазаєвої, Інги Дерюгіної із Сімферополя, харків'янки Ольги Заіки). „Весняні ластівки" зі стрибків у воду (до участі готуються Валерій Стаценко з Києва, запоріжці Інга Афоніна, Тетяна Гадун, Ірина Писарєва).

Збірна СССР з футболу, базовою дружиною якої є київське „Динамо" відіграє товариські змагання в Атенах з національною дружиною Греції, а потім виступить у Західньому Берліні на представницькому міжнародному турнірі... Велика більшість цих спортовців з України буде включена до збірної імперії, що братиме участь в світовій Олімпіяді, яка відбудеться цього літа у Сеулі, Південна Корея. Очевидно їх осяги, як правило, будуть записані на конто СССР, що на світовій арені співзвучне з Росією.

„Кохана" „Спортивна Газета"!

Так, так, кохана і не лише мною. А ось доказ. Підходжу якось до кіоску „Союздруку", а разом зі мною ще двоє чоловіків. Саме привезли газети. Один із чоловіків питає: „Спортивна Газета" є? А інший показує йому на „Совєтський спорт" і говорить: ось вона, твоя спортивна... Та перший, дізнавшись, що вашу газету ще не привезли, пішов, навіть не глянувши на інші видання. Я був вражений. Ще б пак! Уперше за 40 років життя в місті Жданові побачив, що віддано перевагу газеті українською мовою. Отже, побільшало нас, прихильників „Спортивки"... **В. Єгоров.**

Цей лист до редакції „Спортивної Газети" був поміщений в числі тієї газети з 3-го березня 1988 року. Боротьба з русифікаторами в Україні загострюється з кожним днем.

Українки у півфіналі за чашу Европи з ручного м'яча

Здобувши перемогу у відплатних змаганнях, що відбулися з клюбом „Форвертс" у Франкфурті-на-Одрі в Східній Німеччині, українки з київського клюбу „Спартак" автоматично закваліфікувалися до Европейського півфіналу за Чашу континенту.

Суперницями українок у півфіналі будуть мадярські спортовики з клюбу „Спартакус" з Будапешту. Переможці цього півфіналу зустрінуть у фіналі одну із дружин „Раднічкі", Югославія, або „Гіпобанк", Австрія.

(от)

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 6

М. Галун Блох, Денвер	25.00
М. Войтович, Медисон	17.00
В. Бардиґула, Чикаґо	12.00
П. Горбоніс, Савдертон	12.00
А. Шульга, Матітак	12.00
Ю. Левицький, Ню Йорк	10.00
д-р Я. Очеретко, Адріян	10.00
М. Сенко, Ню Бритен	10.00
Р. Шаран-Олеарчик, Черрі Гіллс	10.00
Д. Береза, Філядельфія	7.00
Б. Гнатюк, Меріон Стейшин	7.00
д-р І. Гребеняк, Лавдонвілл	7.00
І. Гута, Трой	7.00
А. Заброський, Бервин	7.00
Т. Кікцьо, Бриджв'ю	7.00
В. Мельничин, Френкфорт	7.00
А. Пачковський, Ст. Поп	7.00
М. Семчишин, Рестон	7.00
А. Траска, Елликот Ситі	7.00
В. Хома, Бікон	7.00
Д. Шабля, Філядельфія	7.00
П. Гривняк, Пассейк	5.00
Р. Подпірка, Вайтстон	5.00
Б. Радловський, Елмвуд Парк	5.00
Д. Томащук, Кензас Ситі	5.00
П. Вільшинський, Юньйон	4.00
А. Мирон, Асторія	4.00
А. Черней, Орадел	4.00
Р. Берестянський, Чикаґо	3.00
І. Аексеів, Балтимор	2.00
Б. Барнай, Норт Порт	2.00
М. Белей, Ню Гейвен	2.00
С. Біловус, Статен Айленд	2.00
Г. Блонський, Чикаґо	2.00
Т. Бойко, Філядельфія	2.00
Ю. Вибачинський, Анагайм	2.00
Р. Вомпель, Філядельфія	2.00
о. М. Горошко, Магоні Ситі	2.00
П. Грабович, Венис	2.00
В. Гринько, Бриджв'ю	2.00
П. Гуменюк, Голливуд	2.00
І. Ґавдяк, Силвер Спрінґ	2.00
З. Ґлов'як, Ріґо Парк	2.00
М. Ґором, Ріґо Парк	2.00
М. Дереш, Випані	2.00
В. Децик, Сан Ситі	2.00
М. Дорожинська, Савт Галленд	2.00
В. Іванишин, Вудбридж	2.00
І. Іванчук, Віндгем	2.00
А. Качала, Парма	2.00
П. Кисілевич, Флинт	2.00
С. Корлатович, Парма	2.00
І. Костецький, Лейк Гопетконґ	2.00
М. Костирко, Сакраменто	2.00
М. Куцик, Гюстон	2.00
П. Кущ, Мортон Ґров	2.00
Л. Ладанай, Ферв'ю	2.00
Д. Лясевич, Бруклин	2.00
С. Максимчук, Джерзі Ситі	2.00
Г. Макух, Помона	2.00
Ю. Марущак, Філядельфія	2.00
В. Матичак, Чикаґо	2.00
І. Матіяш, Сомервіл	2.00
Г. Мисишин, Спрінґфілд	2.00
Д. Михайлишин, Чикаґо	2.00
А. Мицик, Трентон	2.00
Т. Москаль, Клифтон	2.00
О. Олійник, Амстердам	2.00
І. Павлюк, Блю Белл	2.00
Т. Пилявка, Чикаґо	2.00
І. Плис, Трентон	2.00
А. Політипо, Шорт Гіллс	2.00
А. Попик, Пойнт Плезент	2.00
Б. Принада, Картерет	2.00
Я. Присяжнюк, Воррен	2.00
І. Рак, Шарльотесвілл	2.00
М. Рачкевич, Дейтона Біч	2.00
П. Ричок, Ессекс Фелпс	2.00
М. Середа, Філядельфія	2.00
М. Славятинський, Філядельфія	2.00
А. Смук, Віндгем	2.00
В. Снігурович, Чикаґо	2.00
П. Стасів, Воррен	2.00
М. Стельмащук, Балтимор	2.00
д-р Е. Стецьків, Тонаванда	2.00
В. Стечак, Елькінс Парк	2.00
К. Струк, Ґарфілд	2.00
Г. Ступка, Бейон	2.00
М. Телюк, Стемфорд	2.00
К. Тиравський, Чикаґо	2.00
С. Федик, Дітройт	2.00
Л. Фіґурський, Скарсдейл	2.00
о. Т. Форостій, Норт Порт	2.00
І. Холєва, Гемтремк	2.00
Д. Хромяк, В. Раксбири	2.00
М. Цьок, Мавнтейнсайд	2.00
М. Чотирка, Марльтон	2.00
Я. Шеґедин, Джамейка Плейн	2.00
Х. Шкудор, Воррен	2.00
Д. Якубович, Скенектеди	2.00

ЛИСТА ч. 7

Я. Пацлавська, Коледж Парк	20.00
П. Прус, Філядельфія	14.00
М. Бабій, Воррен	12.00
Р. Ковалів, Лонґ Айленд Ситі	12.00
І. Кровицький, Фармінґтон	12.00
А. Курас, Мейс Лендінґ	12.00
З. Петеш, Чикаґо	12.00
В. Савюк, Флорал Парк	12.00
А. Сенюк, Шові	12.00
О. Смішкевич, Нюарк	12.00
І. Стерчо, Нарберт	12.00
І. Залиба, Істон	10.00
Й. Стрілецький, Монтреаль	10.00
І. Яворський, Бруклин	10.00
Г. Біч, Ґретна	9.00
І. Форденко, Чикаґо	9.00
К. Гончарів, Савт Бавнд Брук	7.00
І. Деркач, Палос Гіллс	7.00
І. Заяць, Норридж	7.00
В. Калинович, Джерзі Ситі	7.00
О. Коропецька, Балтимор	7.00
Г. Мартинів, Н. Порт	7.00
А. Олинець, Ґлен Спей	7.00
П. Сильчак, Лос Анджелес	7.00
Ґ. Ткачик, Таксон	7.00
о. Н. Федорович, Чарлрой	7.00
М. Чемеринський, Парк Ридж	7.00
Б. Шарий, Луісвілл	7.00
Р. Мацук, Фляшінґ	6.00
І. Харів, Клеймонт	6.00
В. Данєц, Нюарк	5.00
В. Іванців, Рочестер	5.00
М. Качкенович, Маямі	5.00
Г. Прилепа, Накс	5.00
П. Яцук, Окала	5.00
Н. Попель, Ню Йорк	4.00
Р. Стеців, Рочестер	4.00
Я. Тенюх, Бруклин	4.00
Т. Орел, Норт Берґен	3.00
А. Бараннік, Керґонксон	2.00
Т. Бебко, Клівленд	2.00
Я. Бедрій, Рочестер	2.00
М. Бекіш, Ірвінґтон	2.00
М. Береза, Ню Йорк	2.00
Я. Білецький, Арлінґтон Гайтс	2.00
С. Гаврас, Фінікс	2.00
Й. Галичин, Йонкерс	2.00
Й. Губчак, Лейк Зурік	2.00
І. Ґалик, Трентон	2.00
О. Дземюк, Чикаґо	2.00
Д. Дидик, Фінікс	2.00
Ю. Заяць, І. Ґановер	2.00
С. Йон, Філядельфія	2.00
М. Каплистий, Філядельфія	2.00
М. Кіндрачук, Ґлен Спей	2.00
О. Клос, Даймонд Пойнт	2.00
Г. Кміцікевич, Перу	2.00
А. Кобрин, Ельтінґсвілл	2.00
Н. Козар, Мартинсвілл	2.00
М. Королишин, Фінікс	2.00
В. Кручовий, Ричмонд Гілл	2.00
Е. Ленчицька, Вискансин Деллс	2.00
А. Лончина, Чикорі	2.00
В. Мандюк, Ірвінґтон	2.00
Н. Марушка, Чикаґо	2.00
Е. Матіяш, Аліквіппа	2.00
А. Мацюрак, Елмвуд	2.00
М. Мерена, Джансон Ситі	2.00
Б. Микитин, Н. Голливуд	2.00
Р. Миколаєвич, Гайд Парк	2.00
Я. Нестерук, Гартфорд	2.00
Л. Одежинська, Філядельфія	2.00
М. Онисько, Минотола	2.00
М. Ортинський, Тонаванда	2.00
о. Ю. Осадца, Ґлен Спей	2.00
І. Островка, Юньйон	2.00
І. Половчак, Ґарфілд	2.00
І. Полянський, Елизабет	2.00
Й. Постоловський, Дірборн	2.00
П. Потопник, Апопка	2.00
М. Процюк, Філядельфія	2.00
О. Пясецька, Даксбири	2.00
Н. Ріба, Сиракюзи	2.00
І. Руденський, Парма	2.00
В. Сілецький, Лорейн	2.00
Н. Слома, Дейтона Біч	2.00
В. Сохоцький, Рочестер	2.00
Т. Стельмах, Лос Анджелес	2.00
М. Степаненко, Сен Гозе	2.00
М. Техловець, Норвич	2.00
М. Тимчишин, Лавдонвілл	2.00
І. Трач, Н. Маямі	2.00
Е. Турянський, Воррен	2.00
С. Урденко, Оксфорд	2.00
Ю. Федечко, Колюмбус	2.00
І. Хома, Бруклин	2.00
Г. Чомко, Келамет	2.00
М. Шван, Сейлем	2.00
М. Шевчук, Ведерсфілд	2.00
Ю. Яримович, Чикаґо	2.00

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

АННА СУХЕНЯ, член УНС Відд. 7-го ім. Дмитра Капітули в МкАду, Па., померла 25-го січня 1988 року на 91-му році життя. Нар. 29-го грудня 1886 року в Україні. Членом УНС стала 1952 року. Залишила у смутку внука Михайла. Похорон відбувся 28-го січня 1988 року на цвинтарі Св. Марії в МекАду, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Гелен Словік, секр.

АНТОН ЗЕЛІНСЬКИЙ, член УНС Відд. 182-го Т-ва „Українська Січ" в Кліфтоні, Н. Дж., помер 6-го лютого 1988 року на 89-му році життя. Нар. 7-го травня 1898 року в Україні. Членом УНС став 1929 року. Залишив у смутку доньку Зіну. Похорон відбувся 10-го лютого 1988 року на цвинтарі Кальварія в Патерсоні, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Грегорі Климко, секр.

АНАСТАЗІЯ ГАХ, член УНС Відд. 473-го ім. сотника Ю. Головінського в Монтреалі, Канада, померла 19-го вересня 1987 року на 61-му році життя. Нар. 1926 року в Камінці Лісовій, Україна. Членом УНС стала 1974 року. Залишила у смутку двох синів Олексія і Ігоря. Похорон відбувся 23-го вересня 1987 року на цвинтарі Кот де Неж в Монтреалі, Канада.

Вічна Їй Пам'ять!

Віра Баніт, секр.

● РОЗШУКИ ●

ПОШУКУЮ
ІВАНА МОРОЗА
який виїхав у 1948 р. з Австрії, Furstenfeld до Чикаґо або околиці. Хто знає про нього або він сам, писати до:
JOE SCHWED
161 Pleasant Street
Willimantic, Conn. 06226